

ΚΑΙΚΙΑΗ. Πόσον είμαι εύχαριστημένη! "Έχετε πολλά ανθή τό καλοκαίρι;

ΓΚΡΙΜΑΡ. Δὲν έχω διόλου.

ΚΑΙΚΙΑΗ. Πρέπει νὰ ἔχητε, διότι εἶναι πολὺ ωραῖα. Εἰς τὸ παρθεναγωγεῖον κάθε μία ἀπὸ ἡμᾶς ἔγειρι καὶ τὸν μικρόν της κῆπον. 'Ο ίδιος μου εἶν' ὁ καλλίτερος. 'Ο, τι σπείρω πιάνει 'γλίγορα καὶ ἡξέρω ἐπίσης νὰ ποτίζω. Θέλετε, θεῖέ μου, νὰ είμαι ἡ μικρὰ κηπουρός σας;

ΓΚΡΙΜΑΡ. Δοκίμασε.

ΚΑΙΚΙΑΗ. Διηγήθητε μου τώρα μίαν ιστορίαν.

ΓΚΡΙΜΑΡ. Μίαν ιστορίαν; Δὲν είξερω.

ΚΑΙΚΙΑΗ. Δὲν πειράζει, λέγετε.

ΓΚΡΙΜΑΡ. 'Αδύνατον, μικρά μου.

ΚΑΙΚΙΑΗ. 'Αδύνατον, διατί;

ΓΚΡΙΜΑΡ. Διότι ὅλος ὁ κόσμος δὲν γνωρίζει νὰ κάμνῃ ιστορίας.

ΚΑΙΚΙΑΗ. Βεβαιώτατα, βεβαιώτατα. Λεγίσατε μόνον, καὶ ἔπειτα θὰ ἴδητε ὅτι θὰ σᾶς ἔλθῃ μόνη της.

ΓΚΡΙΜΑΡ. 'Ακοιδῶς δὲν είξερω πῶς ν' ἀρχίσω.

ΚΑΙΚΙΑΗ. "Ολαὶ αἱ ιστορίαι ἀρχίζουν τὸ ίδιον. Λέγουν: 'Ητο μίαν φοράν καὶ ἔνα καιρόν... Δὲν εἶνε δύσκολον.

ΓΚΡΙΜΑΡ. 'Ητο μίαν φοράν καὶ ἔνα καιρόν...

ΚΑΙΚΙΑΗ. Ἐπειτα, ἔπειτα;

ΓΚΡΙΜΑΡ. 'Ητο μίαν φοράν καὶ ἔνα καιρόν...

ΚΑΙΚΙΑΗ. Λέγετε 'γλίγορα, θεῖέ μου;

ΓΚΡΙΜΑΡ. 'Ητο μίαν φοράν καὶ ἔνα καιρόν ἔνας γέρων, ὁ ὄποιος ἔζη μόνος του. Δὲν ἤγάπα κανένα καὶ κανεὶς δὲν τὸν ἤγάπα.

ΚΑΙΚΙΑΗ. Δὲν είχε λοιπὸν καμμίαν μικράν ἀνεψιάν;

(ἔπειτι τὸ τέλος).

ΕΓΕΙΡΕΣΘΑΙ ΠΡΟΙ. Τὸ πρωτὸν ἐπικρατεῖ δρότος καὶ κακχαρότης εἰς τὴν ἀτμοσφαίραν, αἵτινες παρέχουσιν εἰς τὴν φυσικὴν καὶ θήικὴν κατάστασιν τοῦ ἀνθρώπου τόνον καὶ εὐφροσύνην. Μυστικόν τι πνεῦμα ἐνεδρεύει εἰς τὴν ἀρωματικὴν πνοὴν τῆς ἐγειρομένης κτίσεως, τὸ ὄποιον συνοδεύεται ὑπὸ ὑπερφυοῦς τινος ἰσχύος.

"Οσοι ἐπιθυμοῦν βίον μακρὸν καὶ εὐδαιμονας ἡμέρας ὀφείλουσι νὰ ἀποκτήσωσι τὴν ἔξιν τοῦ ἐγείρεσθαι πρωτὸν ἢ ἀπώλεια τῆς πρωινῆς ὥρας οὐδέποτε ἀνακτᾶται.

Ο ΧΡΟΝΙΟΣ ΥΠΝΟΣ

Γυνὴ τις ἐκοιμήθη ἐν Παρισίοις τῇ 12 Μαΐου (v) καὶ ἐξακολούθει καὶ σήμερον ἔτι ὑπνώτουσα. Εὑρέθη τὴν νύκτα ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν κλητήρων κοιμωμένη, καὶ ἐπειδὴ δὲν κατωρθώθη νὰ ἀρυπνισθῇ, μετηνέχθη εἰς τινὰ νοσοκομεῖον. 'Η περίπτωσις αὕτη ἡτοις κατεκέντησε τὴν περιέργειαν τῶν διασημοτέρων τῆς μεγαλοπόλεως ἱκτρῶν, δὲν εἶναι οὔτε ληθαργία, οὔτε κατάληψις. 'Η ἀναπνοὴ τῆς κοιμωμένης εἶναι τακτικὴ, ἀλλὰ σφραγιστέρχ τοῦ συνήθους, ὁ σφυγμός της ἀδύ-

νατος, ὅταν αἰσθάνηται κάμπτον, στρέφεται ἐπὶ τῆς ἑτέρας πλευρᾶς, ἀλλ' οὔτε ὅμιλει οὔτε ἐγείρεται. "Εἴχει τοὺς ὄρθαλμοὺς ἡμικλείστους καὶ τὸ στῆθος της ἀνεγείρεται ὑπὸ τῆς ἀναπνοῆς. Κατ' ἀρχὰς εἰχεν ἀδυνατήσει, ἀλλ' ὑστερον ἐπάχυνε πάλιν. "Οτε εύρεθη ὑπὸ τῶν κλητήρων, ήτο ἔγκυος πάντε μηνῶν· ἀλλ' διπερ παράδοξον, ἐξέτρωσε τὸ ἔμβρυον κοιμωμένη. 'Αφ' ὅτου είστηκε εἰς τὸ νοσοκομεῖον οὐδεὶς οὔτε συγγενῆς οὔτε φίλος ἀνεζήτησεν αὐτήν. 'Αλλ' οὔτε ιατρὸς οὔδεν δριστικὸν ἀπεφάνθη. Ός φαίνεται, προστιθησιν ἡ ἐφημερίς «Βολταΐρος», ητίς διηγεῖται τὰ ἀνωτέρω, δὲν ἐκάμημεν παραπολλάς προσόδους εἰς τὴν ἐπιστήμην, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ 'Ιπποκράτους.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * 'Ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τοῦ Κομβούργου» ἀναγινόσκομεν σπουδαιοτάτην εἰδησιν, περὶ τῆς ζήμεις εὐχόμεθα νὰ ἀληθεύσῃ. «Ἀπέναντι τῶν μυριαρίθμων θυμάτων, ὅτα ἐν τοῖς ἐσγάτοις χρόνοις ἡρπασεν ἡ διυθερεῖτις, διακαῶς ποιοῦμεν καὶ εὐχόμεθα νὰ ἀληθεύσῃ ἡ ἀγγελία ἐκ τῆς σεμνοτάτης ἑτίας τῆς ἱκτρικῆς, τοῦ ιουλιανοῦ νοσοκομείου ἐν Βυρτσούργῳ. 'Ο βοηθός τοῦ καθηγητοῦ Γερχάρτ μετὰ πλειστα πειράματα, ἐθεράπευσεν ἑκατοντάδα ἀνδρῶν, μάλιστα δὲ παιδίων, διὰ νέου φαρμάκου Chinolinum tartariztium. Τὸ Chinolinum εἶναι συστατικὸν μέρος τῆς Pix liquida, γίνεται δὲ σκοπιμωτάτη χρήσις; αὐτοῦ κατὰ σεσηπότων ὀδόντων καὶ ὀδονταλγίας».

* * * Τὰ μέχρι τοῦδε ναυαγήσαντα ἐν ὅλῳ πλοιᾶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους τούτου ἀνέρχονται εἰς 800.

* * * 'Ἐν Βραζιλίᾳ ὑπάρχει ιοβόλος ὄφις ὄνομαζόμενος Σουρουκουκίου, ἔχων τοιαύτην ἀντιπάθειαν κατὰ τοῦ πυρὸς, ὥστε δσάκις βλέπει πυρὰν ἀναμμένην προσεγγίζει αὐτὴν καὶ διὰ τῆς κέρκου τὴν κτυπᾷ καὶ τὴν διασκορπίζει μέχρις ἀποκέτεως. Πολλάκις ἡμιψήνεται μέχρις οὐ κατορθώσῃ τὴν ἀπόσθεσιν.

* * * 'Ἐννέα ἑκατομμύρια ὥλη ἀνευρέθησαν ἐν ἐνὶ μόνον ἐγγέλει.

* * * Τρεῖς χιλιάδες πεντακόσιαι λίτραι ὄστεων ἐξήγησαν ἐν μιᾶς μόνης φαλαίνης.

* * * 'Ἐν τῇ γνωστῇ πόλει τῆς Ἀγγλίας Φόλκτον ἐπὶ ἔνα μῆνα οὔτε εἰς ἀπέθεσην.

ΑΙΝΙΓΜΑ Δ'

Εἰς τὸν "Ἄδην" ἐγώ ἄρχω, εἰς τὴν ἀδυσσον οὔτην
Εἰς τὸν ἀνεμον ἐπίσης καὶ εἰς τὴν πάντων τὴν ἀρχὴν
Εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰς νήσους νὰ μ'εύρῃς δὲν ἡμπορεῖς
Εἰς τὰς ἐκκλησίας τρέξε ἐὰν Θέλης νὰ μὲ ίδῃς
'Αλλὰ τὶ σὲ βλέπω φίλε καὶ τοσοῦτον ἀπορεῖς
Στὴν σκιάν σου ἐντὸς είμαι πρόσεκτε καὶ θὰ μ'εύρεις

Σ. Σ. Κ